

کتابخانه
ایرانی

ایران بین دو انقلاب

درآمدی بر جامعه‌شناسی سیاسی ایران معاصر

یرواند آبراهامیان

ترجمه

احمد گل محمدی
محمد ابراهیم فتّاحی و لیلائی

یادداشت ناشر

علاقه و توجه به تحولات ایران معاصر علاقه و توجهی است که بیشتر در سال‌های اخیر، به‌ویژه پس از بروز انقلاب اسلامی، بنیانی اساسی یافته است. هم‌زمان با این رشد ناگهانی و چشمگیر درخواست و نیاز عمومی به آگاهی از تحولات تاریخ معاصر ایران برآورده ساختن این نیاز عمومی را نشر انبوهی از نوشته‌های تاریخی عهده‌دار شد که نظر به اقتضای کار لاجرم بیشتر جنبه‌ای سطحی و شتابزده داشته است.

آنچه آثار و تحقیقات پرواند آبراهامیان و به‌ویژه ایران بین دو انقلاب، مهمترین اثر وی، را از بسیاری آثار منتشر شده دیگر در این دوره متمایز می‌سازد زمینه خاص بررسی‌های اوست و سابقه علائق وی؛ نخست آن‌که در رویکرد به فراز و نشیب‌های تاریخی ایران معاصر، زمینه کار را بر جامعه‌شناسی سیاسی نهاده و پرسش‌هایی را مد نظر دارد که حاصل تحقیق را به صرف بازسازی رخدادها محدود نمی‌کند. و دیگر آن‌که مطالعات و بررسی‌های خود را در زمینه تاریخ معاصر ایران سال‌ها پیش از آشکار و غیرقابل اجتناب یافتن این موضوع، یعنی از مدت‌ها قبل از انقلاب، آغاز کرده است. بخشی از این بررسی‌ها که در همان ایام به صورت مقاله‌هایی منتشر شدند و مورد بحث و نقد قرار گرفتند بدنه اصلی این کتاب را تشکیل می‌دهند. این ویژگی‌ها در عین این که باعث شده است آثار پرواند آبراهامیان در مقایسه با بسیاری از دیگر بررسی‌های مشابه در زمینه تاریخ معاصر ایران از جدیت بیشتری برخوردار باشد، کاستی‌هایی نیز به همراه داشته است و از جمله آن‌که در سال‌های اخیر در مورد بسیاری از مضامین مورد بحث آبراهامیان منابع و مآخذ بسیاری در دسترس پژوهشگران قرار گرفته است که پیش از این در دسترس نبوده و این خود لاجرم تا حدودی نحوه طرح و بحث این مضامین را دگرگون خواهد ساخت.

تاریخ تحولات ایران معاصر از آنجایی که به‌ندرت مورد بحث و بررسی‌ای جدی قرار داشته، نکات و مضامین بحث‌انگیز بسیار دارد و ایران بین دو انقلاب نیز از این قاعده مستثنی نیست، امید ناشر نیز آن بوده است که با طرح بی‌کم و کاست این نکات و مضامین زمینه نقد و احیاناً تصحیح آن‌ها را فراهم آورد.

یادداشت مترجمان

۱. به کار بستن یک روش تاریخی جدید، متکی به داده‌ها و منابع مادی و عینی، ایران بین دو انقلاب را به روایت تاریخی متفاوتی تبدیل کرده است؛ روایتی که در آن تبیین و تحلیل پدیده‌ها و دگرگونی‌های تاریخ معاصر ایران بر داده‌ها و منابعی همچون اسناد، گزارش‌ها، روزنامه‌ها و مذاکرات مجلس استوار شده است. بنابراین، اصل عبارات نقل شده از منابع فارسی از جمله مجلات، روزنامه‌ها و مذاکرات مجلس را بر ترجمه آنها ترجیح داده‌ایم. ولی تلاش ما در انجام این مهم با کامیابی چندانی همراه نبود. بر اغلب برگه‌های درخواستی که برای دریافت مجلات و روزنامه‌های گوناگون به مسئولین کتابخانه‌ها می‌دادیم عباراتی مانند «موجود نیست»، «امانت داده نمی‌شود» و از این قبیل نقش می‌بست. حتی در کتابخانه‌های معتبری مانند «کتابخانه مرکزی دانشگاه تهران» و «کتابخانه ملی» نیز همه شماره‌های مجلات و روزنامه‌های مزبور را پیدا نکردیم. البته مشکل دیگری هم وجود داشت و آن این که برای فهم خوانندگان انگلیسی‌زبان، برخی نقل قولها و عبارات چنان خلاصه و ساده شده بود که آوردن اصل فارسی آنها، بر اصل امانت‌داری در ترجمه خدشه وارد می‌کرد. در این گونه موارد به سه شیوه عمل کرده‌ایم: الف) هنگامی که اصل منبع فارسی را پیدا کرده‌ایم که با ترجمه آبراهامیان تفاوت چندانی نداشته است، عبارات اصلی (فارسی) را آورده‌ایم؛ ب) در مواردی که نتوانسته‌ایم به اصل فارسی دست یابیم، به ترجمه آن بسنده کرده‌ایم؛ ج) عبارات بسیار خلاصه و ساده شده را نیز ترجمه کرده‌ایم و عمدتاً از آوردن اصل فارسی آنها چشم پوشیده‌ایم. پس ناگفته پیداست که امکان دارد عبارتها و عنوانهای ترجمه شده، با اصل آنها متفاوت باشد.

۲. گوناگونی، تفاوت و حتی تضاد در تحلیلها و روایتهای تاریخی مهمترین عامل در پویا و غنی‌تر شدن پژوهشهای تاریخی است و، از لحاظ منطقی، بازسازی و بازنویسی یک مرحله تاریخی، از جمله تاریخ اجتماعی، نقطه کمال و پایانی ندارد و هیچ مورخی نمی‌تواند پرونده یک دوره تاریخی را به بایگانی بسپارد. گرچه این ادعا در حوزه توصیف و اطلاعات تاریخی

هم تا حدودی مصداق پیدا می‌کند، شناسایی یک رشته اطلاعات تاریخی مورد پذیرش ممکن است. ولی حتی منابع بنیادی تاریخ معاصر ایران، از لحاظ اطلاعات تاریخی، خالی از تناقض و ابهام نیست. اسامی و عناوین، تاریخ دقیق رویدادها و حتی روند رویدادها معمولاً متفاوت ثبت شده است. ایران بین دو انقلاب نیز متأثر از این وضعیت است، ما، در حد توان خود، اطلاعات تاریخی موجود در کتاب را با منابع اصلی تطبیق کرده‌ایم تا حتی الامکان ترجمه فارسی از این موارد بری باشد.

۳. ایران بین دو انقلاب، چونان درآمدی بر جامعه‌شناسی سیاسی ایران معاصر جایگاه برجسته و ارزنده‌ای دارد، ولی بی‌گمان پرسشهایی را بی‌پاسخ گذاشته است و البته کاستیهایی در آن مشاهده می‌شود. به همین دلیل، امیدواریم ترجمه کتاب سهمی هرچند اندک در رونق بازار بررسیهای موشکافانه و ارزیابیهای نقادانه تاریخ معاصر ایران و نوشته‌های هم‌زمینه آن داشته باشد. نگاه نقادانه به ترجمه کتاب نیز ما را برآن خواهد داشت تا با دلگرمی و دقت بیشتری در این حوزه خطیر و ارزشمند تلاش کنیم.

البته ترجمه و چاپ این کتاب بدون تلاش، همکاری و راهنمایی شماری از دوستان و همکاران عزیز که در بخشهای مختلف این حوزه فرهنگی کوشش می‌کنند، ممکن نبود. از همه آنها، از جمله برخی استادان و دانشجویان دانشکده حقوق و علوم سیاسی دانشگاه تهران و مسئولین و کارکنان نشرنی سپاس‌گزاریم.

درباره نویسنده

پروفسور پرواند آبراهامیان به سال ۱۳۲۰/۱۹۴۰ در تهران دیده به جهان گشود. تا سال ۱۳۳۰/۱۹۵۰ در همین شهر به تحصیل پرداخت و سپس روانه انگلستان شد. در سال ۱۳۴۲/۱۹۶۳ از دانشگاه آکسفورد درجه کارشناسی ارشد گرفت و در سال ۱۳۴۸/۱۹۶۹ از دانشگاه کلمبیا موفق به اخذ درجه دکترا شد. آبراهامیان، در دانشگاه‌های پرینستون و آکسفورد، به تدریس «تاریخ ایران» پرداخت و هم‌اکنون استاد تاریخ عمومی - به‌ویژه تاریخ اروپای جدید و جهان سوم - در کالج باروک دانشگاه نیویورک است.

پروفسور آبراهامیان تاکنون کتاب‌ها و مقالات گوناگونی را خصوصاً درباره ایران معاصر نوشته است. عمده‌ترین کتابهای ایشان علاوه بر ایران بین دو انقلاب عبارتند از:

1. *The Anarchists in the Russian Revolution* (Cornell, 1973).
2. *An American Anarchist: the life of Voltairine de Cleyre* (Princeton, 1978).
3. *The Iranian Mojahedin* (Yale University, 1984).
4. *Khomeinism: Essays on the Islamic Republic* (University of California, 1993)
5. *Tortured Confessions: Prisons and Public Presentations in Modern Iran* (1999).

فهرست

۱	پیش‌گفتار
۵	درآمد

بخش یکم. پیشینه تاریخی

۱۳	یکم. سده نوزدهم
۱۴	ساختار اجتماعی
۲۵	سازمانهای غیرطبقی
۳۳	ستیزهای غیرطبقی
۴۲	کشمکشهای غیرطبقی و آگاهی طبقی
۴۷	پادشاهان قاجار
۶۵	دوم. انقلاب مشروطه
۶۵	نفوذ و تأثیر غرب
۷۵	طبقه متوسط سستی
۷۹	روشنفکران
۸۹	از اعتراض تا انقلاب (۱۲۷۹-۱۲۸۴ / ۱۸۹۹-۱۹۰۵)
۱۰۳	انقلاب (خرداد ۱۲۸۴ - مرداد ۱۲۸۵ / ژوئن ۱۹۰۵ - اگوست ۱۹۰۶)
۱۱۰	مبارزه برای مشروطیت (مرداد ۱۲۸۵ - خرداد ۱۲۸۷ / اگوست ۱۹۰۶ - ژوئن ۱۹۰۸)
۱۱۷	جنگ داخلی (خرداد ۱۲۸۷ - تیر ۱۲۸۸)
۱۲۸	سوم. رضاشاه
۱۲۸	دوره از هم پاشیدگی (۱۲۸۸-۱۲۹۹ / ۱۹۰۹-۱۹۲۱)
۱۴۸	ظهور رضاشاه (۱۲۹۹-۱۳۰۴ / ۱۹۲۱-۱۹۲۵)
۱۶۹	سلطنت رضاشاه (۱۳۲۰-۱۳۰۴)

دولت رضاشاه و جامعه ایران ۱۸۵

بخش دوم. سیاست ستیز اجتماعی

چهارم. نظام سیاسی در حال دگرگونی: از پادشاهی نظامی به پادشاهی ضعیف و گرفتار ۲۰۷

آغازی دوباره ۲۰۷

مجلس سیزدهم (آبان ۱۳۲۰ - آبان ۱۳۲۲) ۲۱۶

انتخابات مجلس چهاردهم (آبان - بهمن ۱۳۲۲) ۲۲۸

گشایش مجلس چهاردهم (بهمن - اسفند ۱۳۲۲) ۲۴۴

مجلس چهاردهم (اسفند ۱۳۲۲ - اسفند ۱۳۲۴) ۲۴۹

پنجم. نظام سیاسی در حال دگرگونی: از پادشاهی ضعیف و گرفتار به پادشاهی نظامی ۲۷۷

نخست وزیر قوام (بهمن ۱۳۲۴ - آذر ۱۳۲۶) ۲۷۷

انتخابات مجلس پانزدهم (آذر ۱۳۲۵ - تیر ۱۳۲۶) ۲۹۶

مجلس پانزدهم (تیر ۱۳۲۶ - مرداد ۱۳۲۸) ۲۹۸

انتخابات مجلس شانزدهم (تیر ۱۳۲۸ - بهمن ۱۳۲۸) ۳۰۹

مجلس شانزدهم (بهمن ۱۳۲۸ - اردیبهشت ۱۳۳۱) ۳۲۱

نخست وزیر مصدق (اردیبهشت ۱۳۳۰ - مرداد ۱۳۳۲) ۳۲۹

ششم. حزب توده ۳۴۶

شکل گیری (مهر ۱۳۲۰ - مهر ۱۳۲۱) ۳۴۶

گسترش در شمال (آبان ۱۳۲۱ - مرداد ۱۳۲۳) ۳۵۷

گسترش در جنوب (مرداد ۱۳۲۳ - مهر ۱۳۲۵) ۳۶۸

سرکوب (مهر ۱۳۲۵ - بهمن ۱۳۲۸) ۳۷۵

تجدید حیات (اسفند ۱۳۲۹ - مرداد ۱۳۳۲) ۳۹۱

هفتم. پایگاه طبقاتی حزب توده ۴۰۱

نمودار ترکیب طبقاتی ۴۰۱

طبقه متوسط حقوق بگیر ۴۰۶

طبقه کارگر شهری ۴۲۷

طبقه متوسط مرفه ۴۵۷

توده های روستایی ۴۶۲

۴۷۲ هشتم. پایگاه قومی حزب توده
۴۷۲ نمودار ترکیب قومی
۴۷۴ مسیحیان
۴۷۸ آذری‌ها

بخش سوم. ایران معاصر

۵۱۵ نهم. سیاست توسعه ناهمگون
۵۱۵ تثبیت قدرت (۱۳۳۲-۱۳۴۲)
۵۲۴ توسعه اجتماعی - اقتصادی (۱۳۴۲-۱۳۵۶)
۵۳۵ توسعه نیافتگی سیاسی (۱۳۴۲-۱۳۵۶)
۵۴۹ ایران در آستانه انقلاب

۵۵۴ دهم. مخالفان
۵۵۴ احزاب سیاسی (۱۳۳۲-۱۳۵۶)
۵۸۳ مخالفان روحانی (۱۳۴۲-۱۳۵۶)
۵۹۱ سازمانهای چریکی (۱۳۵۰-۱۳۵۶)

۶۱۲ یازدهم. انقلاب اسلامی
۶۱۲ اعتراض طبقه متوسط (اردیبهشت ۱۳۵۶ - خرداد ۱۳۵۷)
۶۲۹ اعتراض طبقه متوسط و طبقه کارگر (خرداد - آذر ۱۳۵۷)
۶۴۷ سرنگونی شاه (دی - بهمن ۱۳۵۷)

۶۵۳ نتیجه گیری
-----	------------------

۶۶۳ کتابشناسی
۶۶۳ کتابنامه‌ها
۶۶۳ الف - انگلیسی
۶۶۴ قرن نوزدهم
۶۶۴ انقلاب مشروطه
۶۶۵ دوران معاصر
۶۶۷ حزب توده
۷۷۷ کتابنامه تکمیلی

چهارده ایران بین دو انقلاب

۴۴۱ ب - فارسی

۴۴۲ قرن نوزدهم

۴۴۳ انقلاب مشروطه

۴۴۴ دوران معاصر

۴۴۵ حزب توده

۴۴۶ کتابنامه تکمیلی

۴۴۷ نمایه

پیش‌گفتار

نگارش این اثر، در سال ۱۳۴۳/۱۹۶۴، به منظور بررسی پایگاه اجتماعی حزب توده، مهم‌ترین سازمان کمونیستی در ایران، آغاز شد. بررسی اولیه، دوره کوتاه شکل‌گیری حزب در سال ۱۳۲۰/۱۹۴۱ تا سرکوبی شدید آن در سال ۱۳۳۲/۱۹۵۳ را دربرمی‌گرفت و هدف از آن پاسخ به این پرسش بود که چرا سازمانی آشکارا غیرمذهبی، رادیکال و مارکسیست توانست در کشوری با ویژگیهای برجسته تشیع پرشور، پادشاهی سنتی و ملی‌گرایی افراطی، به جنبشی توده‌ای تبدیل شود. ولی با پی‌بردن به اینکه ارزیابی موفقیت آنها بدون توجه به شکستهای بیشتر حزبهای ملی‌گرای معاصر حزب توده از یک سو و ناکامیهای اسلاف ایدئولوژیکی این حزب، به ویژه سوسیال دموکراتهای^۱ سالهای ۱۲۸۸-۱۲۹۸/۱۹۰۹-۱۹۱۹ و سوسیالیستهای دهه ۱۳۰۰/۱۹۲۰ و کمونیستهای دهه ۱۳۱۰/۱۹۳۰، از سوی دیگر، ممکن نیست، حوزه بررسی خود را کم‌کم گسترش دادم. این بررسی با وقوع انقلاب اسلامی که نه حزب توده بلکه نیروهای مذهبی را به قدرت رساند گسترده‌تر شد. در نتیجه، کتاب حاضر، در واقع بنیادهای اجتماعی سیاست در ایران را تحلیل و، این موضوع را بررسی می‌کند که چگونه توسعه اقتصادی-اجتماعی به تدریج ویژگیهای زندگی سیاسی در ایران را، از انقلاب مشروطه تا پیروزی انقلاب اسلامی، شکل داده است.

کتاب به سه بخش اصلی تقسیم شده است. بخش نخست، با بررسی سده نوزدهم، انقلاب مشروطه و حکومت رضاشاه، پیشینه تاریخی لازم را برای فهم تحولات ایران نوین به دست می‌دهد. بخش دوم، زمینه اجتماعی دگرگونیهای سیاسی سالهای فروپاشی حکومت رضاشاه (شهریور ۱۳۲۰) تا شکل‌گیری

۱. منظور حزب اجتماعیون - عامیون است. - م.

حکومت خودکامه محمد رضا شاه (مرداد ۱۳۳۲) را تجزیه و تحلیل می‌کند. این دوازده سال تنها دوره مهم از تاریخ ایران معاصر است که مورخان می‌توانند آن سوی ظواهر سیاسی، یعنی ساختارهای اجتماعی سیاست ایران، را ببینند و ریشه‌های قومی و طبقاتی جنبش‌های سیاسی مختلف را بررسی کنند. پیشنهاد می‌کنم خوانندگانی که علاقه چندانی به ساختار درونی جنبش کمونیستی در این دوره ندارند، بهره‌های ۷ و ۸ را که به بررسی پایگاه‌های قومی و طبقاتی حزب توده اختصاص دارد، به‌طور گذرا مطالعه کنند. در بخش پایانی هم با توصیف برنامه‌های اجتماعی-اقتصادی محمد رضا شاه، تنش‌های سیاسی که به‌واسطه این برنامه‌ها تشدید شده بود و سرانجام وقوع انقلاب اسلامی سال ۱۳۵۷، بررسی می‌شود.

در بررسی پیچ و خم‌های سیاست ایران، تا حد امکان، بر سه منبع مهمی که دیگر پژوهش‌گران علوم اجتماعی اغلب از آن چشم‌پوشی کرده‌اند تکیه شده است: گنجینه بسیار باارزش اطلاعاتی وزارت خارجه بریتانیا و اداره هندوستان در لندن - به‌ویژه گزارش‌های هفتگی، ماهانه، سالانه و بررسی‌های دقیقی که طی سال‌های ۱۹۰۵ تا ۱۹۴۹ (۱۲۸۴ تا ۱۳۲۸) توسط کنسول‌های بریتانیا در استانها و همچنین وزیر مختارها، سفیران و وابسته‌های ویژه در تهران تهیه و فرستاده می‌شد؛ داده‌های ارزشمند موجود در مذاکرات پارلمانی، به‌ویژه از مجلس اول (۱۲۸۵/۱۹۰۶) تا مجلس هفدهم (۱۳۳۲/۱۹۵۳) که در کتابی با عنوان مذاکرات مجلس شورای ملی به چاپ رسیده است؛ و اطلاعات باارزش روزنامه‌ها، مجلات، و نشریه‌های ادواری فارسی‌زبان داخل و خارج کشور طی سال‌های ۱۲۸۵ تا ۱۳۵۸ (۱۹۰۵ تا ۱۹۸۰). همچنین، در حد امکان، از خاطرات، تاریخ‌ها و مقاله‌های سیاستمداران فعال، دولتمردان بازنشسته و تبعیدی‌هایی که پس از سال ۱۳۳۲/۱۹۵۳ از کشور بیرون رفتند، استفاده شده است. البته هرکدام از این منابع گرایش‌های ویژه‌ای دارند، ولی پژوهش‌گر علوم اجتماعی هنوز هم می‌تواند با در نظر داشتن این جانبداری‌ها، مقابله این گونه اطلاعات با داده‌های اصلی و استفاده از منابع دیگر، تصویر عینی بی‌طرفانه‌ای از سیاست ایران به‌دست آورد. امید است تاریخ‌نویسان آینده پس از دسترسی به منابع دست‌نخورده عمده تاریخ ایران در آرشیوهای اتحاد جماهیر شوروی، یافته‌های مرا ارزیابی کنند.

مایلم از کسانی که در نوشتن این اثر مرا یاری کنند.

پروفسور دونالد زاگوریا^۱ برای خواندن دست‌نوشته‌ها؛ فعالان سیاسی که نمی‌خواهند نامشان برده شود برای مصاحبه‌ها، اسناد کمیابی که در اختیارم گذاشته‌اند و تذکره‌های ارزشمندشان؛ خانم نیکی کدی^۲، جوزف آپتن، الول ساتن^۳، بزرگ‌علوی، هرمز شهدادی، و مرحوم کویلر یانگ^۴ برای توضیحاتی که درباره دست‌نوشته‌های اولیه ارائه دادند؛ وشاهین آبراهامیان و مارگارت کیس^۵ برای ویرایش بسیار دقیق کتاب.

همچنین، از مؤسسه‌های زیر برای همکاری‌های مالی آنها سپاس‌گزارم. انستیتو پژوهش‌های تحولات بین‌المللی در دانشگاه کلمبیا، برای کمک‌های مقدماتی از سال ۱۹۶۷-۱۹۶۹؛ دانشگاه شهر نیویورک برای فراهم‌ساختن فرصت سفر تابستانی در سالهای ۱۹۷۲، ۱۹۷۴، ۱۹۷۶ و ۱۹۷۹؛ شورای پژوهش‌های علوم اجتماعی به دلیل اعطای فرصت گذراندن دوره فوق‌تخصصی در سال ۱۹۷۷؛ وکالج باروک دانشگاه شهر نیویورک برای کمک‌هزینه‌ها و مرخصی سالهای ۱۹۷۹-۱۹۸۰ جهت تکمیل کتاب.

همچنین، از مسئولان اداره اسناد منتشرنشده بریتانیا به دلیل اجازه استفاده از نقل‌قول‌های موجود در اسناد منتشرنشده خارجی در اداره اسناد دولتی^۶ و اداره هندوستان در لندن هم سپاس‌گزارم. البته مؤسسه‌ها و افرادی که پیشتر از آنها قدردانی شد، نسبت به هرگونه نادرستی یا عقیده سیاسی مطرح‌شده در کتاب، هیچ‌گونه مسئولیتی ندارند.

لازم به یادآوری است که از پانویسها فقط برای اشاره به نقل‌قول‌ها، اسناد باارزش‌تر و بحث‌انگیز و منابع بسیار بااهمیت استفاده شده است. سایر آثار دست دوم و ممتاز، مانند دیگر منابع مهم، در کتابشناسی پایان کتاب آمده است.

1. Donald Zagoria

3. E. P. Elwell Sotton

5. Margaret Case

2. Nikki Keddie

4. T. C. Cuyler Young

6. Public Record Office